

induplati

Konoplan

GLASILO
KOLEKTIVA INDUPLATI JARŠE

Leto XVI

DECEMBER 1967

Cena 0,20 N din

Sindikati: denar za Dedka Mraza

Na peti seji je bilo govora o vprašanih, ki označujejo dejavnost sindikata. V razpravi niso sodelovali vsi, čeprav so bili izvoljeni zato, da bi govorili in tolmačili želje članov podružnice.

Na seji v četrtek 16. novembra jih je bilo 14; ti so bili povabljeni kot člani izvršnega odbora ali kot poverjeniki. Med gosti so bili Ivan Mrak, predsednik občinskega sindikalnega sveta Domžale, Ivan Deržič, šef kadrovske službe v Induplati in Viki Pogačar, predsednik mladine v Induplati.

Na začetku razprave so navzoči govorili o poročilu v Konoplanu, ki je imel naslov, Preveč nas bo. Diskutanti so bili mnenja, da je preurajeno govoriti o vprašanju ali nas je res, oziroma ali nas bo res preveč. Smatrali pa so kot pravilno, da se o zadevi pravočasno razmišlja. Viki Pogačar je k temu pripomnil, da morajo sindikati tehtno premisliti, koga bodo odpustili, kadar bo — če bo — prišlo do takih prilik. Misli je treba na socialne prilike in drugo, kar bo naredilo to vprašanje kar najmanj boleče.

Pogačar se je zavzel, da bi uredili predvsem vprašanje zaposlenih delavcev, ki se sporedno bavijo s kmetijstvom, o vprašanju zaposlitve honorarcev in upokojujencev ter pogodbeno zaposlenih delavcev. Milan Narat je bil drugačnega mnenja in zagovarjal stanje, pri katerem v proizvodnih oddelkih še vedno manjka delovne sile in to v času, ko govorimo, da nas je ali bo preveč. Menil je, da je naloga sindikata, da se bavi z aktualnimi vprašanji in oskrbovanje prepusti trgovski mreži. Kritično je ocenil tudi delo tehnične službe in ter pozval ljudi s tega oddelka, da povedo članom več o zadevi in ne samo okvirno.

V razpravo je posegel tudi Mrak in dejal, da zaznavamo že dalj časa dilemo ob vprašanju, kaj je naloga sindikata. Pri tem ugotavljamo, da v današnjih prilikah prehaja delo

sindikato v ospredje, ker so sindikati najštevilnejša organizacija delavcev. Bolj kot napadati določene ukrepe in se a front postavljati proti mnenjem drugih, morajo sindikati v današnjih okoliščinah sodelovati z vsemi organizacijami in ustanovami. Svoja stališča pa morajo sindikati strokovno zagovarjati; le tako bodo uspeli, da bodo njihova mnenja in pripombe upoštevana. Edino sodelovanje vodi k uspehom, je na koncu rekel Ivan Mrak.

Ivan Deržič je navezal razpravo na povedano in rekel, da moramo pretehtati Naratovo pripombo. Morda so izgledi, da nas ne bo preveč, ker delamo sedaj brez vsake rezervne delovne sile.

Deržič pa ni delil mnenja, da ni prav, če določeno število ljudi zaposlimo za določen čas. Zaradi sunkov v proizvodnji nam po zakonu takojšnje zaposlovanje olajša prilike, je naglasil. O kmečkem življenju pa je dejal, da smo te ljudi pred dvajsetimi leti več ali manj nasilno privedli v tovarno. Danes pa govorimo, da jih je treba odsloviti. To bi bilo nepošteno, je rekel šef kadrovske službe, in jaz ne bom za to.

O brezposelnih je ponovno govoril tovariš Mrak. Navzoče je seznanil s podatkom, da je v Domžalah na uradu prijavljenih 200 nezaposlenih, od katerih jih je polovica res kritičnih. To predstavlja le 1 %, kar ni veliko in zaskrbljujoče. Za nezaposlene pa bodo priredili uvajalne seminarje za dela, ki bodo v doglednem času na voljo.

Tovariš Narat je rekel, da ni prav, da se zavajamo češ, to ni problem. Opozoril je tudi na priliko, da na zasedanjih samoupravnih organov govorimo pol ure o odpustitvi nediscipliniranega člana kolektiva hkrati pa opravimo potrditev nekega načrta dela v petih minutah.

Zaključimo razmišljanje oziroma pisanje o razpravi k vprašanju ali nas bo res preveč in zapišimo, da je prav in edino prav če sodelujemo. Kadar pa ima sindikat določeno stališče do perečega vprašanja, mora

Radko Stanisavljevič pri Dedku Mrazu

biti to stališče pametno in utemeljeno ter usmerjeno v napredek vsega našega dela. Ob takih prilikah bo tudi odveč misliti na množične sestance, ki so zelo dragi.

V nadaljevanju je bilo govora o gospodarskih in negospodarskih organizacijah in ugotovljeno, da tu ni prave relacije. Iz takih prilik pridemo do novega vprašanja: ali bomo imeli delo in za delo kakšne dohodke.

Predsednik Marjan Slapšak je drugi del dnevnega reda začel s poročilom o prošnjah za denarno pomoč DITTS, Mladinski organizaciji, Partizan in naši gasilci. Slapšak je pojasnil, da je v blagajni podružnice le 3000 N din, to je prav toliko, kolikor bi hoteli prosilci s tem, da jim krepko zmanjšamo znesek pomoči.

Navzoči člani so bili proti dajanju pomoči za izlete in zabave ter naglasili, da je čas misliti na financiranje tradicionalne pogostitve naših upokojujencev in na obdaritev ob priliki Dedka Mraza

(Nadaljevanje na 2. strani)

Misli in stališča ob reelekciji

Izvajanje reelekcije je sestavni del prizadevanj za uspešno uresničevanje družbene in gospodarske reforme. Čeprav se kažejo prvi rezultati izvajanja reforme (dosežena je večja stopnja gospodarske stabilnosti, cene se gibljejo bolj umirjeno, povečali smo izvoz itd.), se obenem pojavljajo številna nova pereča vprašanja in problemi, ki zahtevajo večjo ustvarjalnost in aktivnost vseh progresivnih sil. Vse bolj postaja jasno, da je potrebno reševati te probleme in vprašanja predvsem znotraj delovnih organizacij in v povezovanju delovnih skupnosti za skupne napore in akcije. Sedanja faza reforme potrjuje, da v zahtevnejših pogojih gospodarjenja ni moč zadosti hitro povečati produktivnost dela, doseči

Sindikat: denar za ...

(Nadaljevanje s 1. strani)

Predsednik mladinske organizacije Viki Pogačar ni delil tega mnenja in rekel, da potrebuje mladina denar za aktivno razvijanje svoje dejavnosti. Članarina mladince znese letno le 4 N din, kar je dosti premalo za večje akcije. Pogačar je zato želel, da bi del članarine od sindikata direktno naslovlili mladinski organizaciji.

Retoričnemu vprašanju, kaj imamo od članarine ni pritegnil nihče in so navzoči predlagali, da bi mladina zabava financirala iz lastnega prispevka.

Podobno so zavrnili tudi prošnje DITTS in gasilcev.

Sklenili so, da bo sindikat tudi v prihodnje obiskoval bolne člane, da bodo sofinancirali pogostitev upokojencev. Induplati in obdarili ob koncu leta otroke članov kolektiva ob priliki dedka Mraza.

Zakaj pa denarja ni več v blagajni, to lahko preveri vsakdo, ki to želi. Vsi dohodki in izdatki so knjženi in knjige vsakomur na pogled.

Brez zaključka je ostal tudi predlog, da bi prodali televizor Philips najboljšem ponudniku. O tem vprašanju bo moral izvršni odbor zavzeti ponovno stališče.

Seja je bila bolj živahna od običajnih. Morda je k temu prispevala tudi razprava o vprašanju »Preveč nas bo«. Nekateri so bili mnenja, da je o tem govoriti preuranjeno. Menim, da temu ni tako, saj so nekateri imeli veliko predlogov in stališč. Zagovarjam naslov, katerega sem zapisal v zadnji številki Konoplana z utemeljitvijo: nič ni nepravilnega če o stvari pravočasno (ne predčasno) govorimo, ker nam ostane dovolj časa, da se na vse pripravimo.

Otmar Lipovšek

ustreznejše kvalitete in asortimana proizvodnje predvsem pa ustvarjati več dohodka brez globljih tehtnih in dolgoročnejših ukrepov. **Ni dovolj le zaostrovati disciplino v delovnih organizacijah. Največje rezerve za stalno povečevanje produktivnosti so v smotnejši organizaciji dela, zniževanju stroškov in kvaliteti proizvodov.** To zahteva izpopolnjevanje tehnoloških postopkov in modernizacijo delovnih naprav ter predvsem smotno in občutljivo prilagajanje proizvodnih programov potrebam trga (domačega in tujega). S tako dolgoročno usmeritvijo delovne organizacije je treba uskladiti delitev dohodka in izpopolniti sistem delitve osebnih dohodkov tako, da bo spodbujal izvajanje navedenih nalog. Samoupravne proizvodne odnose moramo dalje razvijati, jih usklajevati z zahtevami moderne proizvodnje in razviti organizacijske oblike upravljanja in delovnih procesov, ki bodo ustrezni našemu družbeno ekonomskemu sistemu.

Tudi delovne organizacije v negospodarskih dejavnostih morajo svoje delovanje hitreje prilagajati novim reformnim pogojem. Uspešno izvajanje reforme je odvisno tudi od smotnejšega dela in modernizacije teh služb.

Izvajanje reforme vedno bolj poraja nujnost hitreje modernizacije in intenzifikacije gospodarstva in družbenih služb. To pa zahteva smotno in polno zavzetost ter ustrezno razporeditev vseh strokovnih kadrov. Izkušnje kažejo, da je v delovnih organizacijah, kjer so na vodilnih delovnih mestih in strokovnih službah ljudje z ustreznimi strokovnimi in osebnimi kvaliteta, proces prilaganja novim pogojem gospodarjenja mnogo hitrejši, rezultati gospodarjenja mnogo ugodnejši, novi kriteriji in pogledi na gospodarjenje in samoupravne odnose pa hitreje prodirajo v zavest delavcev. Zato je izredno pomembno, da so na vodilnih delovnih mestih ljudje, ki poznajo sodobne družbeno ekonomske procese in zakonitosti ter s svojimi moralno političnimi in človeškimi vrednotami, strokovnim znanjem, organizacijsko sposobnostjo in z jasnim konceptom vplivajo na samoupravno in delovno razpoloženje v delovni organizaciji ter sprejemanje najboljših odločitev in zagotovijo njihovo dosledno izvajanje. Z reelekcijo moramo čim hitreje prilagoditi strukturo vodilnih in strokovnih kadrov novim potrebam. Ta cilj moramo doseči po demokratični in samoupravni poti, ker nam le-ta odpira širše možnosti za najboljše rešitve.

Pri tem moramo najgloblje dojeti smisel reelekcije in kadrovske politike sploh. Kadrovske politiko mnogi še vedno pojmujejo zgolj kot distribucijo kadrov, največkrat v ozkem komunalnem okviru, ne pa kot odpiranje možnosti za uveljavljanje strokovnosti, nove delovne kulture, ustvarjalnosti in organizacijskih ter človeških vrednot.

Zategadelj reelekcija ne sme in ne more biti kampanjska in enostransko usmerjena politična akcija in je nikakor ni mogoče razumeti kot napad na vodilne kadre. Reelekcija pomeni stalno, jasno in objektivizirano ocenjevanje dela in sposobnosti vodilnih in strokovnih kadrov.

Stališče mestnega komiteja ZK je, da smo se dolžni z vso odgovornostjo javno zavzemati za dosledno spoštovanje naslednjih načel:

1. Osnovno izhodišče presojanja vodilnih in strokovnih kadrov je te-

meljita ocena gospodarjenja, položaja in dejanskih razvojnih možnosti delovne organizacije. Pri tem moramo uveljaviti objektivne kriterije in se upreti vsem poizkusom enostranskega in kratkoročnega ocenjevanja.

2. Strokovna usposobljenost, osebne sposobnosti in moralno politične kvalitete kandidata morajo ustrezati zahtevam delovnega mesta, kar pomeni, da morajo biti kadri ustrezno usposobljeni tudi za izvrševanje vodilnih funkcij in ne samo v določeni stroki. Potrebno je torej analizirati določila statuta, ki obravnavajo reelekcijo in v skladu z navedenimi izhodišči določiti pogoje za razpise. Ob dopolnitvah statuta je potrebno tudi določene opredeliti vsebino in pomen reelekcije, kajti le tako bo statut delovne organizacije pomemben faktor v procesu preraščanja reelekcije v normalno sredstvo samoupravne dejavnosti.

3. Javni razpis je pomemben element demokratičnosti v kadrovski politiki. Zaupanje v razpis je odvisno tudi od doslednega izvajanja prej navedenih načel in pogojev, da se bodo na razpis prijavili ustrezni kandidati. Naše odločno stališče pa mora biti, da se bomo pri izbiri med kandidati odločili za najboljšega.

4. Povsod se bomo zavzemali, da bo proces izvajanja reelekcije javen. Z javnim delovanjem in upoštevanjem konstruktivnih pripomb se lahko najbolj približamo dejanski objektivnosti.

Mestni komite ZK se odločno in aktivno zavzema za dosledno spoštovanje navedenih načel, za spoštovanje pravic in dolžnosti samoupravnih organov, da odločajo o najbistvenejših vprašanjih kadrovske politike v delovnih organizacijah.

Javno pa bo nastopil proti vsaki kršitvi navedenih načel in stališč. Odločno se bo upri tudi raznim le na videz demokratičnim težnjam, ki vsako sodelovanje, vsako pomoč, vsak vpliv zunanjih družbeno političnih činiteljev skušajo prikazati kot kršenje samostojnosti delovne organizacije, kršenje pravic samoupravnih organov itd. Družbeni skupnosti ni in ne more biti vseeno, ali se načela reelekcije spoštujejo in uresničujejo v praksi ali ne. Zato mora pomagati organom samoupravljanja in vsem progresivnim silam v prizadevanjih za uresničevanje naprednih stališč. Mestni komite ZKS pa bo odločno nastopil proti vsem, ki bi poskušali samoupravnim organom in delovnim organizacijam vsiliti vnaprej določene kadrovske rešitve. Smo proti vsem poizkusom ožvljvanja distribucijske kadrovske politike, škodljiv pa je tudi vsak subjektivizem, ne glede na to, kje je njegov izvor.

Mestni komite meni, da si pri izvajanju reelekcije moramo prizadevati, da se bodo načela zamenljivosti, stalnega preverjanja dela, prakse in izkušenj globlje uveljavila v naših družbenih normah in da bo postalo doslej izredno občutljivo področje preverjanja dela vodilnih ljudi kar najbolj normalno za posameznika in delovno skupnost.

Mestni komite ZKS
Ljubljana

Neizkoriščene prilike

Pritegniti mladino k organiziranemu delu je bilo osrednje vprašanje letošnje mladinske konference v Induplati.

Tovariš Viki Pogačar je pričel letošnje mladinsko konferenco pred petintridesetimi člani ter gosti, med katerimi so bili inženir Bergant, namestnik direktorja, Franc Jeraj, Ivan Deržič in Franci Kovač iz Domžal.

Predsednik Pogačar je v svojem poročilu navedel kritike, ki so bile značilne za preteklo obdobje. Naglasiti velja, da je delo mladine precej šepalo v času njegove bolezenske odsotnosti. Nadalje je za skromne uspehe značilno nezanimanje mladine za skupno delo, za posejanje tečajev in za osnovno izobraževanje.

Privedili smo izlet, ki je dobro uspel, je nadaljeval Pogačar, delali smo tudi na igrišču, tekmovali v športnih disciplinah in se zavzemali za večjo disciplino pri delu v podjetju. Pripomniti pa velja, da precej, od okoli 155 včlanjenih mladincev, pri našem delu ni sodelovalo in se morda od dela namerno distanciralo.

Za naše uspehe pri delu pa smo edini prejeli priznanje, ki nam ga je na slovesen način izročil Mladinski komitet v Domžalah.

V reorganizaciji dela in predvsem zaradi deprofesionalizacije mladinskega vodstva, bodo spremenjene nekatere oblike dela. V prihodnje bo osrednji organ le komite v Domžalah, organizacije v kolektivih pa bodo sodelovale pri uresničevanju zastavljenih nalog.

Tovarišica Rode je v nadaljevanju konference prečitala poročilo o delu sekretariata in poročilo blagajnika. Iz slednjega je bilo razvidno, da mladina ne razpolaga z večjimi finančnimi sredstvi, kar negativno vpliva na večji razmah dela.

Inženir Bergant je prvi sodeloval v diskusiji in naglasil, da je delokrog dovolj širok, da bi vsakdo našel priliko, da primerno sodeluje. Bergant pa je apeliral na navzoče, da še bolj povečajo disciplino. Metode dela niso zastarele, je nadaljeval namestnik direktorja, gre le za vprašanje, kako jih prenašamo in izvajamo.

Začudeno je diskutant razmišljal o vprašanju osnovne izobrazbe. Iz poročila Pogačarja je bilo slišati, da še vedno nimajo vsi osemletke, da pa se niso priglasili k šolanju, čeprav jim je bila dana možnost. Inženir Srečo Bergant je pozval navzoče tudi k strokovnemu ogledu domačega podjetja, katerega prav gotovo vsi ne poznajo. Odveč je misliti takoj na drage ekskurzije, ko pa je v najbližji okolici dovolj zanimivega.

Franc Jeraj je v diskusiji govoril o sodelovanju mladine in samoupravnih organov. Mladinci niso bili izvoljeni, ker starejši v njih ne vidijo disciplinirane delavce. To se mora spremeniti!

Ivan Deržič je v svoji diskusiji govoril predvsem o vprašanju sredstev in neizkoriščenih prilik glede izobraževanja. Vse je bilo pripravljeno in plačano, le udeležencev ni bilo. Takšne malomarnosti skoro ni mogoče spregledati. Tovariš Deržič pa je v nadaljevanju ponovno povabil, da izkoristijo prilike, katere mladincem ponuja kolektiv Induplati. Predlagal je tudi sodelovanje, o katerem je bilo govora že lansko leto, pa ga mladinci niso sprejeli oziroma realizirali. Nihče v kolektivu pa ni proti delu z mladino ampak celo nasprotno, saj vsi vidimo v njih tiste, ki bodo nadaljevali začeto delo.

Ponovno se je priglasil Viki Pogačar in predlagal konferenci osvojitve delovnega programa za prihodnje leto. Predlagal je obisk krajev znanih iz narodno-osvobodilne vojne ter izvršitev nalog, ki so bile sprejete na lanskeletni konferenci mladine iz Induplati. Tovariš Pogačar je zagotovil tudi, da bo obveščanje članov organizacije boljše in predlagal tudi obisk tovarne MTT v Mariboru. Za slednje je predlagal sodelovanje pri kritju stroškov tako, da bi udeleženci ekskurzije sami plačali prevozne stroške.

Sklepe in zapisnik bodo pripravili s te konference naknadno in ga predložili novemu sekretariatu v osvojitve.

Mladinski sekretariat je nagradil tovarišici Ireno Zidarič in Erno Banfi ter tovariša Viki Pogačarja s knjižnimi nagradami za uspešno delo v pretekli sezoni.

Konferenca je izvolila nov sekretariat in to: Erna Banfi, Pavla Hacin,

Martina Hribar, Vida Jereb, Jože Jeretina, Minka Juhant, Tona Juračič, Jože Mrvar, Neža Orehek, Viki Pogačar, Darinka Rode, Anica Slapar, Olga Zakrajšek in Franc Žučko.

Predsednik Mladinske organizacije v Induplati Jarše je Franc Žučko, sekretar pa tovarišica Anica Slapar.

Dosedanji predsednik Viki Pogačar, ki ima veliko zaslug za dobro delo organizacije, bo ostal v prihodnje le član sekretariata medtem, ko bo obenem sekretar občinskega komiteta mladine Domžale.

O. L.

Cestna vozila so pripeljala nove stroje

Peta seja upravnega odbora Induplati

Inventurne komisije

Sestav inventurnih komisij je pripravila računovodkinja Francka Marinšek in prosila člane upravnega odbora, da sestav potrdijo. Upravni odbor je njen predlog sprejel in potrdil. Komisije lahko na podlagi tega začno z delom, kakor to predvideva načrt dela inventurnih komisij.

Odpis osnovnih sredstev

Komisija za odpis osnovnih sredstev pri Induplati je predlagala upravnemu odboru, da da soglasnost predlogu, s katerim se odpiše:

- 16 kom ART statev delovne širine 110 cm
- 6 kom RITI avtomatov
- 1 kom križno previjalni stroj
- 1 kom jigger
- 1 kom likalni stroj mungo

Upravni odbor je odpis potrdil.

Poročilo šefa prodaje

Upravni odbor je seznanil z rezultati prodaje šef prodajnega oddelka tovariš Jože Mavko. Iz poročila je razvidno, da ne bomo v celoti uspeli uresničiti prodajnega načrta. Prizadevati pa se moramo, da bomo prodali več zaves, za kar je treba uporabiti reklamo in direktne stike s kupci, katere morajo vzpostaviti naši trgovski predstavniki v Jugoslaviji.

*

Poslovni razgovori z Avstrijci

V Graz sta potovala na poslovne razgovore inženirja Bergant in Orehek. Dosedanji stiki s tujim kupcem naših izdelkov so bili v načrtu, zato so člani upravnega odbora potovanje odobrili oziroma naročili.

Kaditi prepovedano!

V prvih dneh letošnjega novembra nas je presenetila objava, s katero se prepoveduje kaditi povsod v Industriji razen tam, kjer je to posebej dovoljeno. Presenetilo nas je zato, ker smo potrebovali ves povojni čas za nevarno razmišljanje o vprašanju, ali je umestno dovoliti kajenje ali ni.

Zakaj se torej sklicevati na zapise in določila, ko pa je nam vsem le v korist če se ne igramo z nevarnostjo. Zaradi preprečitve požarne nevarnosti so torej v naši administraciji napisali objavo in kaditi prepovedali.

Prepoved velja za vse območje znotraj tovarniške ograje razen v pisarnih in gardeborah, kjer je to »pismeno« dovoljeno.

Tako v prihodnje ne bomo več videli kadilcev s prižganimi cigaretami na tovarniškem dvorišču. Ukrep (prepoved) je pravilna in enaka prepovedim v tovarnah v tujini. V Industriji bomo podobno kot v tujini kršilce te prepovedi klicali na odgovornost in jih primerno kaznovali. **Dokler se zadeva ne udomači, je dolžnost vsakogar, da kadilca opozori na prepoved in na nevarnost njegovega početja.** Prepričani smo, da vam bodo vsi za to hvaležni. Tudi opozorjeni! Končno naj bo kadilec v tolažbo dejstvo, da nikotin škoduje zdravju, in bodo zaradi uveljavitve prepovedi prihranili na zdravju in na denarju.

Lipovšek

Iz uredništva

Lastnike vseh Konoplanov letnika 1966 in 1967 vabimo, da prinesejo uredniku svoje liste zato, da jih damo skupno v vezanje.

Listi morajo biti zloženi tako, da je na vrhu prva številka od januarja 1966 in zadnja decembrska številka od letos.

Lastniki bodo prejeli Konoplane vezane po novem letu in za to plačali dejanske stroške, kot je bilo to že doslej v navadi.

Rok za oddajo Konoplanov je četrtek 21. decembra 1967.

Pojasnilo

V zadnji številki Konoplana (11/XVI) sem bil v sestavku KRŠITEV DELOVNE DISCIPLINE nejasen s kratko kršilca J. K. Ker pišem nedvoumno o moškem sodelavcu, se s tem opravičujem naslednjim, da niso prizadeti: Jože Klopčič, Jože Knep, Jože Kobilica, Janko Kralj, Janez Kralj, Jože Kržan in Jože Klešnik.

O. Lipovšek

Dvajsetletniki, gostje naših samoupravnih organov

Enaka starost strojev in ljudi

Na srečanju z našimi sodelavci, ki so šli 15. novembra v pokoj, smo se pogovarjali z Ivano Mušič, z Amalijo Pančur, s Francko Mežnar, s Frančiško Cerar in z Maro Jerman ter z Ivanom Potrpinom in Francem Sušnikom.

Nekateri med njimi so že dalj časa odsotni od dela, drugi manj; za vse pa velja skupno, da so bili gostje našega direktorja na omenjeno sredo.

V pogovoru so naši »nekdanji« sodelavci govorili največ o strojih, ki so, in še živijo, tako dolgo kot delavci, ki na njih delajo. Statve, ki smo jih jeseni letos izločili iz strojnega parka, so bile montirane pred štiridesetimi leti, toda takrat so bili ti stroji že stari (30 let) in vredni le še toliko, kot je vrednost njihovega železa. V tkalnici pa so še vedno v pogonu stroji — statve — ki so stari okoli sto (100) let.

Med gosti je prišla na delo v Industriji prva Ivanka Mušič. To je bilo sredi poletja leta 1925. Delo je v tem času za nekaj let prekinila tako, da sedaj izpolnjuje zahteve, ki omogočajo redno upokožitev. Dve leti mlajši staž ima tkalski mojster Franc Sušnik, ki je prišel v Industrijo 2.

septembra leta 1927. Sušnik je delal v podjetju nepretrgoma, razen tedaj, ko je moral zadostiti vojaški dolžnosti. Ostali so »mlajši«.

Mladim upokožencem sem zastavil vprašanje, ki naj bi pokazalo, kaj jim pri delu ni bilo všeč. No, pričakovali smo veliko, vprašani pa so bili drugačnega mnenja. Pripomb niso omenjali ampak veliko želja, s katerimi želijo članom kolektiva dobro delo, zdravja in veliko uspehov.

Vedno hitreje tone v pozabo spomin na težke delovne pogoje v predpredilnici ter v predilnici in v jadrovinškem oddelku tkalnice. Takšnih surovin (konoplje) ne predelujemo — in ne bomo — predelovali več. Vsi si želimo, da bi lažje, boljše in več izdelali. Ta težnja postaja resničnost, zato se upokožencem za takšne želje zahvaljujemo in jim želimo še veliko zdravih in zadovoljnih let življenja. Upokožencem želimo tudi, da bi nas še obiskali, ne samo na tradicionalnem srečanju upokožencev, kakor je to vabilo naslovil sedanjim upokožencem v pozdravnem nagovoru šef kadrovske službe tovariš Deržič.

POROČILI SO SE

Julijana Živko, previjalka in Janez Kralj, pomočnik mojstra
Marjana Vidmar, tekst. tehnik-kemik, Marjan Zupan, ključavničar
Klara Klopčič, tkalka, poročena VREČAR
Kristina Friškovec, tkalka, poročena VRANKAR
Marija Božič, tkalka, poročena FLIS
Marija Pirc, tkalka, poročena ŠTRUKELJ

VESTI

Na 4. redni seji delavskega sveta v ponedeljek 20. novembra so razpravljali le o treh točkah dnevnega reda in zasedanje zaključili v poldrugi uri, kar so vsi navzoči ocenili kot pozitivno. Seje so lahko torej krajše, če so bolj pogosto.

In kaj so tokrat obravnavali. Prvo je bilo podano poročilo o odpisu osnovnih sredstev, kakor ga je predlagala strokovna služba in upravni odbor. Tudi poročilo o prodaji — druga točka, je bilo že podano na upravnem odboru. Iz poročila povzemamo samo, da je potekala prodaja v oktobru slabo, saj smo plan izpolnili le s 74 %. Bolje smo se odrezali pri dohodku in dobičku. Zadnji podatki so navedli zato na zmanjšanje izgube, ki je po desetih mesecih (računano od zadnjega poročila) manjša kar za 400 000 N din. Tak uspeh je rezultat manjšega izvoza (pri izvozu imamo samo izgubo) in

pa prodaja izdelkov, pri katerih iztržimo več.

Pri zadnji točki dnevnega reda je člani delavskega sveta seznanil varnostni tehnik Brane Zupan o načrtu za sanacijo naših stranišč. Zupan je omenil nadalje dolžnost, ki jo imamo do odprave vseh pomanjkljivosti na delovnih mestih. Izboljšati bomo morali razsvetljavo v nekaterih oddelkih. Tovariš Zupan je dejal, da bodo dela za varnejše delovne pogoje in za sanacijo stranišč veljala prihodnje leto 14 500 N din. O daljšem programu dela HTV komisije in njenih predlogih pa bo podal poročilo na prihodnji seji.

Na koncu so se člani delavskega sveta zanimali za ukrepe, ki naj omogočijo večjo produktivnost in boljšo prodajo. Narat je na primer predlagal, da bi namestili več potnikov, ker imamo od njihovega uspeha vsi korist.

Govorili so tudi o obsegu naših zalog reprodukcijskega materiala in pritrdili inženirju Bergantu, ko je dejal, da prispele surovine še »tople« predelujemo, ker zato nimamo vezanih obratnih sredstev. Dejstvo pa je, je nadaljeval Bergant, da so kapacitete naše predilnice premajhne in pri sedanjem obsegu proizvodnje komaj komaj zadoščajo.

Računovodkinja Francka Marinšek je v nadaljevanju povedala, da je zaradi slabe prodaje v oktobru razmerje med upniki in dolžniki za nas trenutno neugodno, kar doslej nikdar ni bilo.

Četrta seja delavskega sveta je bila živahna in zanimiva. Člani se vse bolj zanimajo za prilike, v katerih živimo in delamo. To je znak, da se samoupravljanje razvija v pozitivni smeri.

Naš upravnik menze tovariš E. Cvetko je bil na ogledih, ker bo, če bo, resni kupec mesa, katerega bo dajala nova klavnica Napredka v Domžalah

Proizvodnja

V OKTOBRU 1967

Dobra oskrba s surovinami je tudi v oktobru omogočila nadaljnjo rast proizvodnje v tkalnici. Rezultati v ostalih obratih so slabši zaradi objektivnih težav kot na primer: pomanjkanje delovnih naročil v šornarskem oddelku konfekcije. V oplemenitilnici so rezultati že nekaj mesecev slabši kot v tkalnici in povzročajo zaostajanje proizvodnje težave in kopičenje nedovršene proizvodnje; vse to pa nepotrebno vezavo finančnih sredstev.

Posamezni obrati so dosegli naslednje rezultate:

	Plan oktober 1967	Indeks oktober 1966
Predilnica	66,7 %	55,0 %
Tkalnica	100,5 %	119,1 %
Oplemenitilnica	81,0 %	94,0 %
Tiskarna — tm	—	210,2 %
— bm	—	245,8 %
Konfekcija	50,3 %	97,7 %

Kvaliteta izdelkov je bila nekoliko slabša kot v predhodnem mesecu. V adjustirni so zavoljo tega označili 1,21 % manj tkanin z oznako I. vrsta kot v septembru.

Prodaja

V SEPTEMBRU 1967

S prodajo v mesecu septembru ne moremo biti zadovoljni; prodajni plan smo dosegli le 82,2 %. Kljub temu smo prodali letos septembra kar

za 26 % več blaga kot v tem mesecu lanskega leta.

Da plana nismo dosegli, pripisujemo vzrokom, med katerimi so nekateri subjektivni. Nerealizirane so ostale večje količine naročil, kar je negativno tako za prodajni plan kot za ustvaritev dohodka podjetja.

Makulature smo imeli v septembru 5273 m², kar je še v zmernem povprečju.

V tem mesecu smo izvozili skupno za 843 U\$ našega blaga.

Devizni priliv je znašal v devetih mesecih 139 608 U\$ in 25 586 Ösch.

Prodaja

V OKTOBRU 1967

V oktobru smo dokaj slabo prodajali in prodajni plan dosegli le 73,5 %.

Precej manj smo prodali izdelkov za gospodinjstvo; najtežje je s prodajo našega barvastega platna, katerega trg trenutno ne potrebuje. Več kot zmoremo izdelati pa bi lahko prodali garnitur iz sintetičnega materiala ter ponjave vseh vrst in tkanine za bunde.

Vreme, ki še vedno ni zimsko, je razlog, da promet v trgovinah ni večji in se zaloge v njih ne zmanjšajo. Zato trgovci ne kupujejo novih zalog in — promet stagnira.

Makulturnih izdelkov smo v oktobru imeli 5550 m².

V oktobru nismo nič izvozili. Devizni priliv pa je znašal 170 581 U\$ tako, da se zmanjšuje saldo napram inozemskim kupcem.

Obvestila iz kadrovske službe

Vstopi:

Vstopov ni bilo.

Izstopi:

1. Kati Pogačar, tkalka, izstopila 31. 10. 1967
2. Ivan Potrpin, dvor. delavec, izstopil 31. 10. 1967
3. Amalija Pančur, čistilka blaga, izstopila 6. 11. 1967
4. Francka Cerar, čistilka blaga, izstopila 10. 11. 1967

Od tega je odvisna učinkovitost gasilske službe

ZAKAJ HIDRANTNE OMARICE? Hidrantne omarice so v obratih zato, da si z njimi pomagamo pri gašenju požarov. V njih so: ventil, ročnik, 1—4 kolobarji D ali C cevi. To opremo ne smemo uporabljati v druge namene; služi izključno za gašenje požarov — seveda takih, ki jih smemo gasiti z vodo.

Želim vas opozoriti na to, da se še vedno dogaja, da nastopajo razne ovire, ko hočemo uporabljati vodo iz hidranta, ker ponekod odlagajo na hidrante razne stvari. Marsikomu to ni mar in si misli: bo že pospravljeno do takrat, ko bo gorelo. Posamezniki ne pazijo dovolj na hidrantne omarice in smo imeli že nekaj primerov tudi pri nas, da so bile omarice poškodovane, da so bile potrgane plombe, ubito steklo ali, da so odnesli ključ za odpiranje omarice, kar pa ni nihče znal pojasniti

zakaj. Ponekod so iz njih jemali orodje ter v poletni vročini škropili streho, po uporabi pa ga niso pospravili ali pa so spravili mokre cevi. O vsem tem niso obvestili dežurno gasilsko službo, čeprav lahko vsakdo ve, da se na tak način cevi uničujejo. **Cevi je treba po uporabi obvezno posušiti!**

Vsi ti primeri se sedaj dogajajo, ker je sedaj manj požarov; v obratih so se posluževali zlasti med remontom, gasilskega orodja za črpanje vode ali pa izpiranje kanalizacije. Po končanem delu so pustili mokre cevi ležati na dvorišču. Zaradi tega se lahko zgodi, da v primeru požara orodje ni v redu, za kar akcija ne bi potekala zadovoljivo. V obratih trdijo, da za takšno malomarnost niso krivi. Še manj pa razumejo to nepoučeni ljudje in se zgodi, da akcijo zelo kritizirajo.

Pripominjam, da se moramo navedenega prav vsi zavedati in se ravnati po tem, da bo gasilsko orodje vedno na svojem mestu in v redu, kar je v interesu varnosti podjetja.

Nadalje bi še omenil pomembnost raznih napisov kot: KADITI PŘEPOVEDANO! Nujno je, da to strogo upoštevamo, na kar nas napisi opozarjajo. Zavedati se moramo, da napisi niso zgolj formalnost, temveč napisani v opozorilo zavoljo varnosti v določenem obratu. Dolžni smo zato, da jih dosledno upoštevamo in se po njih ravnamo.

V vseh obratih so nameščeni ročni gasilni aparati; dohod do njih pa je v nekaterih obratih vedno onemogočen. Pleskarji, ki pleskajo stene v obratih ne pazijo in aparate kar prebelijo, kot stene.

Kadar se obrat preuredi v druge namene, potem vse gasilne aparate zmečejo v en kot, ne da bi poskrbeli za nove kljuge, na katere bi znova namestili aparate.

V nekaterih obratih imamo sode z vodo, zaboje s peskom. To so gasilska sredstva, ki jih v nesreči uporabljamo za gašenje ognja. Pri sodih z vodo so vedrice, pri zabojih s peskom pa lopate. Dogaja pa se, da vedrice in lopate uporabljajo za razna druga dela, kar je nedopustno, kajti redki izposojeno vrnejo na svoje mesto.

Ivan Majhen

Lepe pozdrave vsem

V septembru in začetkom oktobra smo, kot predstavniki sindikalne organizacije v Induplati, obiskali naše bolnike. Tudi tokrat smo jim izročili pozdrave članov kolektiva, jim čestitali za naš tovarniški praznik ter jim dali nekaj denarja. Nekaterim, tistim v bolnicah, smo nesli tudi rože.

Prvega smo obiskali **Lojzeta Okorna**. Veselil se je našega obiska in zatrnil, da bo kmalu zopet delal. Upajmo! V Volčjem potoku smo bili pri **Otiliji Zibert**, ki nam je potožila, da bi rada imela dovoljenje, s katerim bi lahko kupila kilogramske ostanke blaga tako, kot tedaj, ko je še aktivno delala. Predsednik Slapšak si je zabeležil njeno željo in že sva bila pri **Stefki Kalpič** v Mengšu. Ni je bilo doma, pa se je pismeno zahvalila za obisk in pozornost.

Anica Zirovnik, naša sodelavka, je že dalj časa priklenjena na posteljo. Med 152 bolniki v Domu onemoglih v Mengšu ji ne gre najbolje. Zelo veliko humorja, ali kot sama pravi; dobra volja je najboljša ji daje energijo, da svojo bol lažje prenaša. Ko sva se poslavljala sva obljubila, da jo bomo še obiskali.

V ljubljanski bolnišnici sva zaman iskala sodelavko, ki je šla dan pred tem domov. Napotila sva se zato dalje v območje lepe Gorenjske, kjer je na Goliniku bolnica za pljučne bolezni. Prišla sva ravno v čas, ko so bolniki obvezno počivali toda, ko so uslužbenci zvedeli, da sva »od sindikata« so naju brez zadržkov spustili v bolnico. **Ivanka Šubelj** je še spala, pa sva nageljne in denar ter čestitko prepustila sestri zato, da bi vse to izročila Šubeljevi, ko bo čas za to. V drugem ali bolje sosednem poslopju sva obiskala **Pavlo Dežela**. Izjavila je, da ji je že precej bolje, kar se je videlo tudi na njenem obrazu. Razen neke jedi pa ji je na Goliniku všeč, čeprav se že veseli — kdo bi se ne — dneva, ko bo šla domov.

V torek 7. novembra sva s tovarišico Kavčičevo ponovno obiskala Francko Tratnik, ki se zdravi v ljubljanski bolnišnici. Iskali smo jo že dvakrat pred tem, pa je nismo našli. Tokrat smo jo.

Francka je prišla na razgovor v govorilnico in kazala samo znake »domotožja«, sicer se počuti boljše, kot pred časom in to sva ji verjela tudi midva. Povedala je, da jo obiščeta ob nedeljah hčerka in mož, da jo je obiskala tudi naša višja medicinska sestra Majda Škri-

njar in, da je vesela tudi najinega obiska. Pripovedovala sva ji o novicah in jo pobarala, naj se kaj kmalu vrne na staro delovno mesto.

Na koncu tega zapiska bi omenil, da zasluži akcija našega sindikata vso pohvalo, kajti ravno na Goliniku so nam povedali, da se še komaj spominjajo podobnih obiskov. Bolnike pripeljejo, potem pa se nihče več ne zmeni zanje. To pa je za bolnike najtežje.

Ida Cerar je bila letos med gosti dvajsetletniki in med krvodajalci

Bolnikom velja pokloniti veliko časa. To jim pomeni pogosto več, kot skromna denarna darila, ki jih prejmejo. Kadar pa okoliščine ne dovoljujejo, da bi se pri bolniku zadržali dalj časa, potem je zanje že veliko sama pozornost, izkazana z obiskom. Vsakič pa se slovo konča s pozdravi, ki jih bolniki naročajo za člane kolektiva: **Lepe pozdrave vsem!**

Skočil bi iz kože

Kače vsakih nekaj mesecev menjajo kožo in za seboj pustijo osmukano lev. Človek pa trdno tiči v svoji koži in ne more iz nje. Kadar ga ima, da bi jo odložil, se prav gotovo ne počuti v njej preveč udobno. Nemara ga tišči čevlji ali preganja ljubosumnost, da vzroji zaradi kake nesramnosti. Lahko je ogorčenju vzrok njegova lastna nesposobnost ali pa domnevna tuja nizkotnost. Še zlasti pogosto in iz najpoljubnejših vzrokov se to dogaja, če je kdo jezljive narave.

Seveda ne misli čisto zares, ko grozi, da bo skočil iz kože. Gre le za slikovito prispodobo, za katero bi se zaman trudil, da jo ponazori z dejanjem. Zato bi se prenekateri žolčnež zdržali, če bi mu rekli: »Če te je volja, kar skoči!« Vsak seveda ni dovolj hladnokrven, da bi se z razumevaločim spoznanjem streznil ali pomiril druge. Ostala bi le še onemogla jeza, ki ji ni treba, da si daje duška z obtoževanjem in z zmerjanjem. Kakšno veselje pa je nasprotno, če lahko naglas zakričimo: »Vi ste krivi!«

Res je, ni je na svetu krivice, ki je ne bi povzročil kdorkoli in, če bi se kdo brez odpora uklonil vsaki nevarnosti, bi ga brezobzirneži teptali kakor črva, ki se zvija pa ne more ugrizniti. Bilo bi to znamenje strahopetnosti in nevrednosti, če bi do-

(Nadaljevanje na 7. strani)

NOGOMET

Nogometaši Induplati so nasprotnika, Enotnost iz Jevnice, premagali s 4:1. Tekma se je pričela s precejšnje zamudno — zamudili so sodniki. Domačini so poslali v boj najmočnejšo postavo, ki pa je tokrat prikazala kaj klaverno nogomet. Zmaga 4:1 je sicer zaslužena toda pričakovali smo več.

Pirš je dal dva gola kljub temu pa ni zadovoljil. Kot rezervna je čakal Pišek mlajši; pametno bi bilo, če bi na prihodnji tekmi bilo obratno. Vrhnika lahko zelo resno ogrozi Jaršanom prvo mesto. Zadostuje pa neoodložno izid srečanja.

Poznavalci nogometa pravijo, da sledi dobri tekmi slaba. Privrženci domače enajsterice pa upajo, da bo slabi igra sledila dobra. Tokrat na Vrhniki proti renomiranemu nasprotniku Usnarju.

Prelahko zapravljena točka. Nogometna tekma med Usnarjem in Induplati se je končala neodločeno, 2:2. Gostje so bili boljši nasprotnik, kljub temu pa so prejeli v 45. minuti gol, ki ga je dal desni napadalec Usnarja Nikolič. Nenevarna žoga je presenetila vratarja Bončo in se zakotalila v mrežo.

V drugem delu igre so v 50. minuti Jaršani izenačili. Domiselna kombinacija med Miklavžem Trobecem in Francem Blejcem je prinesla izenačenje. Dve minuti kasneje je gol zabil Miklavž Trobec po podaji Alojza Piška. Vodstvo je bilo zaslužno, igralci Usnarja pa so se vse bolj izgubljali v nekoristnih in precej nešportnih podvigih. Nerazumljiva nam ostane tudi odločitev sodnika v 64. minuti, ko je dosodil 11-metrovko. Slab strel je Bonča lahko ubranil. Zmaga je bila le še vprašanje časa. V zadnji minuti srečanja pa je napravil Trobec nepustljivo napako: igral je tik pred kazenskim prostorom z roko. Sodnik je upravičeno dosodil prosti strel. Silovito streljana žoga je Bonči ušla in 2:2. Rezultat odgovarja prikazani igri, kljub temu pa so z njim lahko bolj zadovoljni domačini iz Vrhnike, kakor gostje, ki so imeli obe točki cel drugi polčas v »žepu«.

Sodnik Janežič iz Ljubljane je zadovoljil. Čeprav je nekajkrat sodil nerazumljivo, mu je uspelo obdržati igro v mejah dovoljenega, kar bi se ob njegovi popustljivosti lahko izrodilo v nešportno obračunavanje med dvema stalnima rivaloma.

Posebej velja omeniti, da je v vrstah igralcev Induplati po dolgem času nastopil Marjan Urh, ki je zamenjal poškodovanega Nagyja. Igral je zelo solidno in koristno. Na tekmi z Vrhniki so bili slabši vratar Bonča ter Pirš, Sink in Jeretina. Kljub dobri igri je nekaj priložnosti zamudil tudi Miklavž Trobec.

S Fenolitom doma 4:2. Slabša gol-diferenca od Save, zato drugo mesto z enakim številom točk. Jaršanom preostane le še zmagovati in zabijati gole. Tako bi naj bilo tudi v srečanju s Fenolitom. Toda, tresla se gora, rodila se miš. Jalova igra, v kateri so imeli igralci Induplati nič koliko prilik za dosego gola, prinaša rezultat, kot je bil to primer v nedeljo. Nasprotno so prikazali igralci Fenolita precejšnje mero požrtvovalno-

sti in se jarškemu občinstvu predstavili kot solidno moštvo. Gole so zabijali iz povsem nenevarnih prilik. Zapišemo lahko, da je vratar Bonča v zadnjem času precej nezanesljiv. Zelo slabo, ali bolje plehko, so zaigrali tudi napadalc. Sodniška dvojica je svojo nalogo opravila dobro. Izgredov med tekmo ni bilo. Nogometno moštvo ima po VIII. krogu 14 točk ter razliko v golih 28:3.

V devetem krogu ali predzadnji tekmi (v desetem krogu so bili igralci moštva Induplati prosti), so Jaršani zmagali v gosteh z rezultatom 5:0. Tokrat so bile žrtve igralci Ihana.

Tekma se je pričela točno ob deseti uri in pred dežjem. Jaršani so takoj prevzeli pobudo in po Miklavžu Trobcu dosegli v deseti minuti vodilni gol. Kljub očitni premoči se rezultat do polčasa ni spremenil, kajti preveč je bilo igralcev pred golom Ihancev, da bi lahko potisnili žogo v mrežo. V zadnji tretjini prvega polčasa pa je pričelo še tako

INDUPLATI : MEDVODE 4 : 0. V zadnji tekmi jesenskega kroga tekmovalanj v NPL so zmagali domačini. Izid srečanja je realen, kljub temu tekmo imenujemo SREČANJE ZAMUJENIH PRILOŽNOSTI. Očitna premoč domačinov bi lahko bila kronana z več zadetki »v črno«, če ne bi zamudili vrsto priložnosti. Miklavž Trobec je zamudil pet prilik, Pirš dve in Joško Jeretina dve.

Potek tekme se je razpletal neugodno tudi zavoljo nerazumljive odločitve sodnika, ki je v dvanajsti minuti igre spremenil svojo odločitev in priznal gol »ki ni bil gol«. Dvakrat v prvem polčasu in enkrat v drugem pa so bile njegove odločitve pravilne. V listo strelcev so se v zadnjem srečanju vpisali še L. Pišek, M. Trobec, F. Blejc in še zadnjič M. Trobec.

Zvedeli smo, da je tekmovalna komisija NPL tekmo INDUPLATI : MEDVODE, ki se je končala z re-

Mladinsko moštvo Induplati

močno deževati, da skoro ni bilo videti z enega konca igrišča do drugega.

V drugem polčasu so dosegli Jaršani še štiri gole. Strelci so bili: Pišek, Urh, Pirš in še enkrat M. Trobec.

Izgredov med tekmo ni bilo, tako da je bilo sodniku Gvardjančiču lahko opraviti svojo nalogo.

V prilikah, v kakršnih so igrali nogometaši v nedeljo 29. oktobra v Ihanu ne moremo zahtevati več. Vsi, tudi tisti, ki igrajo običajno še boljše, so igrali dobro.

zultatom 4:0 razveljavila. Vodstvo enajsterice iz Medvod se je pritožilo zaradi slabega sojenja. Pritožbi so ugodili in bi morali ponovno odigrati tekmo v nedeljo 26. novembra. Vodstvo Jaršanov pa je prosilo za kasnejši datum, ker mnogi igralci potujejo v Maribor in drugam, skratka niso doma.

To je razlog, da tekmovalje še ni končano in ne moremo zapisati končne razvrstitve poedinah moštev, ki so sodelovala v tem tekmovalju.

O. L.

Skočil bi iz kože

(Nadaljevanje s 6. strani)

pustili, da si kdo nasproti nam dovoli kakršnokoli nevljudnost.

Pogosto je nujno potrebno, da jasno in brez ovinkov povemo, kaj o čem mislimo. Vendar pa poznamo ljudi, ki ob vsaki priliki »skačejo iz kože« in kar čakajo, da bi se ob kaj spotaknili in rogovilili.

Da odnesemo celo kožo je največkrat odvisno od sreče in nihče si ne more lastiti zasluge, da ima prav takšno kožo in ne drugačno.

Kako moremo zahtevati, da bi imel vsak prav takšno, kot je naša? Če hočemo komu navleči drugo kožo, čeprav dobro vemo, da to ne gre, se nikar ne čudimo, če postane nasilen. Če pa kdo sam hoče skočiti iz kože in se je znebiti, mu nikar ne branimo. Seveda je to postopek, ki povzroča bolečine tudi, če se tega skočka loti samo po malem. Zdi se, da je bolj preprosto, če skušamo prebiti s kožo, ki jo pač imamo, vendar pa ravnamo z njo previdno in jo negujemo, ne da bi jo brez potrebe nosili naprodaj nepoboljšljivcem.

M. Škrinjar

ZAHVALA

Ob izgubi najinega dobrega ata

LUKA KOBILCE

se članom delovnega kolektiva in predstavnikom sindikalne podružnice v Induplati zahvaljujeva za poklonjeno cvetje, za izraze sožalja in za spremstvo, na atovi zadnji poti.

Vsem iskrena hvala.

Hčerka Ivanka
in sin Ivan

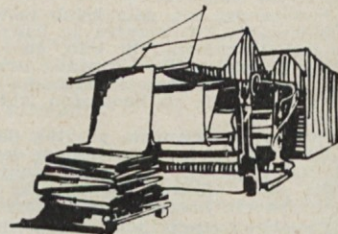
Letno poročilo za 1967 urednika Konoplana

Voščili smo si srečno
Novo leto

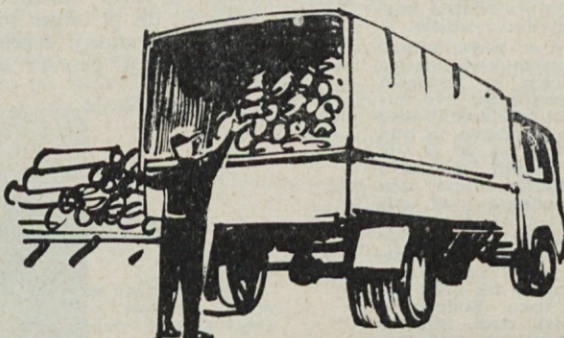
ter pričeli z delom na novejših

in (pre)starih strojih

Izdelke smo (ročno) opremili in

jih prodali

Tovarno smo čuvali (in
očuvali) pred požarom

Dopuste smo »solidno«
preživelii ter

med delom preveč
razpravljali

Bili smo (in smo še) radi dobre
volje

in o vsem tem pisali
v Konoplani

Članom kolektiva Induplati
in vsem bralcem Konoplana

želijo

*Srečno, zdravo in uspešno
novo leto 1968*

SAMOUPRAVNI ORGANI, UPRAVA,
DRUŽBENO-POLITIČNE ORGANIZACIJE
IN UREDNIŠTVO KONOPLANA
V INDUPLATI

Uzebina:

Sindikati: denar za Dedka Mraza
Misli in stališča ob reelekciji
Iz uredništva
Neizkoriščene prilike
Peta seja upravnega odbora Induplati
Kaditi prepovedano
Enaka starost strojev in ljudi
L. Zabukovec — Proizvodnja v oktobru 1967
J. Mavko — Prodaja v septembru (in oktobru)
1967
I. Majhen — Od tega je odvisna učinkovitost
gasilske službe
Lepe pozdrave vsem
M. Skrinjar — Skočil bi iz kože
Nogomet
V. Habjan — Poročili so se
V. Habjan — Obvestila iz kadrovske službe
Zahvala
Letno poročilo za 1967 urednika Konoplana
Novoletna čestitka

Izdaja v 850 izvodih kolektiv tovarne Induplati.
Odgovorni urednik Otmar Lipovšek. Natisnila
in klišeje izdelala Tiskarna »Jože Moškrič«
v Ljubljani